

عنوان مقاله:

تحلیل نظام مندی استعاره مفهومی زمان، در اشعار محمد جواد محبت و پرتو کرمانشاهی

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های بین رشته ای ادبی، دوره 4، شماره 8 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

هاشم کرمی - دانشگاه کردستان

نسرین علی اکبری - دانشگاه کردستان

زانبار نقشبندی - دانشگاه کردستان

خلاصه مقاله:

نظام مفهومی ای که با آن می اندیشیم، ساختاری استعاری دارند که با عنوان استعاره های مفهومی در فرهنگ، هنر و آداب و رسوم انسانها ظاهر می شوند و این امر در بحث زبان شناسی شناختی قابل بحث و بررسی است. استعاره های مفهومی به عینی سازی امور ذهنی می پردازد و نگرش شاعران و نویسندگان را در حوزه های مختلف این مقوله، مورد ارزیابی قرار می دهد. یکی از این مفاهیم انتزاعی، زمان است. پژوهش حاضر، در راستای این موضوع و با تکیه بر نظریه مذکور صورت گرفته که در آن به تحلیل مفهوم مورد بحث در آثار محمد جواد محبت و پرتو کرمانشاهی پرداخته شده است. در آثار شاعران مذکور، زمان به صورت های مختلفی عینی می گردد، پرتو کرمانشاهی زمان را به صورت انسانی خون ریز و محمد جواد محبت، زمان را به صورت انسانی سخاوتمند می بیند، نگاه دو شاعر به مقوله زمان در بحث حیوان انگاری نیز بسیار به هم نزدیک است و با دیدی منفی به زمان می نگرند. گاهی زمان در اشعارشان به صورت پرده و حایل جلوه می کند و گاهی به صورت اشیاء قابل شمارش؛ آنان از زمان به عنوان مکانی محصور یاد می کنند که نگرش هر یک در این امر متفاوت است. این پژوهش با روش توصیفی - تحلیلی به انجام رسیده که در آن ضمن عینی سازی مفهوم زمان، اشتراکات و افتراق های حوزه های مختلف آن را برای مخاطبان شرح و تفسیر نموده ایم. یافته های تحقیق نشان می دهد که نگاه محمد جواد محبت و پرتو کرمانشاهی در عینی سازی مفهوم زمان با امور طبیعت نیز نمود بارزی دارد

کلمات کلیدی:

استعاره مفهومی، زمان، شعر معاصر، محمد جواد محبت، پرتو کرمانشاهی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1644347>

